

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
státní příslušnost X
zastoupená advokátem JUDr. Hugo Körblem
sídlem Hybernská 1007/20, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Velvyslanectví České republiky v Hanoji
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 14. 7. 2023, č. j.: 1762-1/2022-HANOKO

takto:

- I. Usnesení Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 14. 7. 2023, č. j.: 1762-1/2022-HANOKO, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Hugo Körbla, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení usnesení žalovaného ze dne 14. 7. 2023, č. j.: 1762-1/2022-HANOKO (dále jen „napadené usnesení“), jímž bylo rozhodnuto o žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia tak, že žádost je nepřijatelná, neboť nebyla doložena náležitost dle § 169h odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a sice výpis z evidence rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky opatřený řádným překladem od soudního tlumočníka do českého jazyka.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že měla připravenou žádost o udělení víza za účelem „ostatní“ a všechny podklady. Měla i výpis z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky, ale nikoli přeložený do českého jazyka soudním tlumočníkem. Žalovaný musel vzhledem ke své praxi seznat, že žalobkyně nemá ve výpisu žádný záznam. V této souvislosti žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2015, č. j. 9 As 12/2014-60, který se zabývá zbytečností naplnění požadavku provedení úředně ověřeného překladu, je-li obsah listiny nesporný. Dále žalobkyně namítala nevstřícný přístup úředníka žalovaného, když tento jí odmítl poskytnout zhruba hodinu času k nápravě vady žádosti. Podle žalobkyně by se institut nepřijatelnosti neměl použít v situaci, kdy žádost vykazuje obsahovou či formální vadu, ale jen tehdy, pokud nejsou vůbec předloženy náležitosti žádosti.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

3. Žalovaný se prostřednictvím Ministerstva zahraničních věcí České republiky, vízového odboru, k žalobě vyjádřil, když konstatoval, že bez úředního překladu správní orgán nemá možnost posoudit nejen obsah vlastní listiny, ale dokonce ani to, zda mu skutečně byla předložena veřejná listina, o jaký druh veřejné listiny se jedná a zda ji vydal příslušný orgán. Úřední překlad veřejné listiny představuje dle žalovaného integrální součást dokumentu. Pokud nebyl překlad při podání žádosti předložen současně s veřejnou listinou, jedná se o absenci podstatné náležitosti podání. Za vadu podání, která nemá za následek nepřijatelnost, lze považovat takovou vadu, která se dá bez větších komplikací odstranit na místě. K nepřijatelnosti podání postačuje absence jen jedné náležitosti. Zastupitelský úřad nerozhoduje o vlastní žádosti a jeho primární povinností je dbát na to, aby byl Ministerstvu vnitra zaslán k rozhodnutí kompletní spis obsahující všechny náležitosti. Známý žalobkyně by jen stěží dokázal během krátké doby, o jejíž poskytnutí žalobkyně žádala, zajistit všechny úkony spojené s překladem dokumentu. Tvrzení žalobkyně o nevstřícnosti a neochotě úředníka žalovaného pokládá žalovaný za čistě účelová.
4. Žalobkyně ve své replice namítala zneužívání a nesprávné užívání institutu nepřijatelnosti žádosti, který nemá sloužit k tomu, aby se správní orgán mohl zbavovat všech žádostí, které se mu nebudou pozdávát. Poblíž budovy Zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji byl k dispozici soudní tlumočník a překladatel do českého jazyka, který byl schopen provést ověřený překlad. Žalobkyně nadále trvala na důvodnosti žaloby, neboť její žádost byla kompletní a pouze vykazovala vadu, již byla schopna odstranit ještě v průběhu podávání žádosti.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 13. 7. 2023 podala žádost o udělení dlouhodobého víza, kdy v rubrice formuláře „Účel pobytu“ uvedla „jazykové a související kurzy“. Přiložila potvrzení o přijetí na kurzy vystavené dne 9. 5. 2023 společností DBS CZECH s.r.o. a dohodu o poskytování jazykové a další výuky u jazykové školy Double Bubble School ze dne 10. 5. 2023, podle níž měla výuka začít dne 1. 9. 2023 a trvat pět měsíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

6. Jak je zřejmé z napadeného usnesení ze dne 14. 7. 2023, žádost žalobkyně o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem studia byla shledána nepřijatelnou, neboť žalobkyně sice předložila výpis z rejstříku trestů, ale nedoložila žádný jeho překlad.
7. Podle sdělení žalovaného ze dne 26. 9. 2023 žalobkyně předložila ke své žádosti o dlouhodobé vízum výpis z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky bez úředně ověřeného překladu, což vedlo k postupu podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný odmítl, že by se pracovník zastupitelského úřadu choval k žalobkyni nevstřícně či nezdvořile. Při převzetí usnesení byla žalobkyně informována, jaké byly shledány nedostatky a jakým způsobem je lze odstranit.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
10. Podle § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců *„pokud žadatel v řízení podle tohoto zákona předložil dokument vyhotovený v jiném než českém jazyce a ani na výzvu správního orgánu nedoložil úředně ověřený překlad tohoto dokumentu do jazyka českého, hledí se na tento dokument, jako by nebyl předložen.“*
11. Podle § 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců *„žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum je dále nepřijatelná, jestliže k žádosti nebyly předloženy náležitosti podle tohoto zákona; to neplatí, jde-li o žádost cizince narozeného na území.“*
12. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 4. 2023, č. j. 2 Azs 35/2023–27, v bodu [16]: *„Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem v tom, že je potřeba rozlišovat mezi institutem nepřijatelnosti žádosti a zastavením již zahájeného řízení, případně odmítnutím či zamítnutím žádosti. Jak konstatuje důvodová zpráva k zákonu č. 222/2017 Sb., cílem § 169h zákona o pobytu cizinců „je především zefektivnit řízení v případech, kdy je zjevné, že žádost v podobě, v jaké byla podána, nemůže být z formálního hlediska úspěšná“. Kromě nezaplacení správního poplatku se tak může stát mj. v případě, kdy cizinec nepředloží některou z požadovaných náležitostí [§ 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců]. Důvodová zpráva ve vztahu k tomuto ustanovení dodává, že „pokud [žadatel] náležitosti doloží, ale tyto náležitosti, resp. některá z nich, budou mít vady (formální či obsahové), musí již správní orgán žadatele vyzvat k odstranění vad.“ Správní orgán tak sice žadatele k odstranění vad vyzývá, ale pouze v případě, že splnil primární povinnost spočívající v předložení veškerých potřebných dokladů. Tento postup odpovídá účelu nepřijatelnosti žádosti, jímž je přimět žadatele k co největší procesní opatrnosti a pečlivosti, s níž žádost podává. Institut nepřijatelnosti správním orgánům umožňuje, aby se nezabývaly žádostmi, které trpí závažnými a zjevnými nedostatky.“*
13. Soud dospěl k závěru, že žalovaný pochybil, pokud žalobkyni nevyzval k doložení úředně ověřeného překladu výpisu z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky do českého jazyka. Jelikož v § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je obsažena formulace *„ani*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

na výzvu správního orgánu“, hledělo by se na předmětný výpis coby na nedoložený až po uplynutí lhůty poskytnuté k odstranění nedostatku podání ve smyslu § 169i odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Ze správního spisu soud zjistil, že žádost žalobkyně byla kompletní, když žalobkyně doložila náležitosti podle § 31 zákona o pobytu cizinců. Soud pokládá za chybnou argumentaci žalovaného, že výpis z rejstříku trestů Vietnamské socialistické republiky není bez připojeného úředně ověřeného překladu samostatnou listinou. Řízení o žádosti tedy mělo být zahájeno a napadené usnesení směřuje proti dikci § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

14. K vyjádření žalovaného soud dodává, že úředně ověřený překlad nelze v daném kontextu chápat jako integrální součást náležitosti, bez níž není náležitost vůbec doložena. Uvedené vyplývá již z ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, ale též z ustanovení § 31 odst. 1 písm. g) téhož zákona, které hovoří o dokladu obdobným výpisu z Rejstříku trestů, aniž by zmiňovalo jeho překlad do českého jazyka. Soud se neztotožňuje s výkladem, podle něhož vada, která nezakládá nepřijatelnost žádosti, musí být odstranitelná na místě; konkrétně stran ověřeného překladu je třeba opět odkázat na ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Možnost podat žádost znovu nic nemění na závěrech soudu. Různé právní instituty vedou již z podstaty k určitému zvýšení administrativní zátěže, v nyní souzeném případě však typově soud nenalézá právní titul k omezení procesních práv žalobce v zájmu rychlosti a efektivity řízení, zvláště když institut nepřijatelnosti žádosti dle ustanovení § 169h odst. 2 zákona o pobytu cizinců je již za uvedeným účelem beztak dost přísný.
15. Na druhou stranu se soud neztotožnil s námitkou žalobkyně, že ověřený překlad výpisu z rejstříku trestů nebyl vůbec třeba předkládat. Jak vyplývá již z uváděného ustanovení § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, dokumenty je třeba předkládat s úředně ověřeným překladem, má-li být žádost perfektní.
16. Případná nevstřícnost úředních osob již nemohla nic změnit na tom, že žalobkyně měla být vyzvána k doplnění žádosti.
17. Ustanovení § 169h odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců by bylo třeba aplikovat, i kdyby nebyla doložena toliko jedna náležitost. Použití množného čísla napříč právním řádem nevylučuje subsumpci případu, v němž byl zjištěn jen jeden nedostatek, není-li dán nějaký speciální důvod, aby tomu tak bylo, což v případě daného ustanovení není.
18. Jelikož měla být žalobkyně vyzvána k doplnění žádosti, nemělo už na zákonnost rozhodnutí vliv, zda byl skutečně nablízku tlumočník, stejně jako nebyly relevantní formální vady napadeného rozhodnutí; došlo-li k nezákonnosti, není namístě namítat ani přepjatý formalismus.
19. Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
20. Ke shodným závěrům dospěl Městský soud v Praze ve skutkově totožné věci vedené u něj pod sp. zn. 21 A 29/2023.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady řízení představují v dané věci zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 3000 Kč a odměna právního zastoupení žalobkyně spočívající v odměně za tři úkony (§ 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – tj.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

převzetí zastoupení, písemné podání k soudu – žaloba a písemné podání k soudu – replika. Jde tak o tři úkony právní služby v částce 3100 Kč za jeden úkon, celkem 9300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) téže vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a o náhradu hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). K částce 10 200 Kč se připočítává 3000 Kč za soudní poplatek, protože je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni celkem částku 13 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. července 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.